

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:30
מוצאי שבת.....5:56
שיעורים כסדרן
נ"ך.....צפניה ג-חגי א'
בבלי.....נדה י"ז
ירושלמי.....שבת ס"ז
תוספתא.....קרבנות ז'
רמב"ם.....רוצח ושמירת נפש א'

שעה 9, גליון 7 (421)

פרשת לך, י"א חשוון, שנת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

וואס באגלייט דעם מענטש?

חז"ל זאגן (אבות פרק א'): "אין מלוין לו לאדם לא כסף וזהב ולא אבנים טובים ומרגליות אלא תורה ומעשים בלבד" - די גאלד און זילבער, די געלט וואס א מענטש זאמלט זיך איין אויף די וועלט, דאס באגלייט אים נישט אויף יענע וועלט, נאר די תורה און גוטע מעשים וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.
עס איז געקומען אמאל א איד צו מוהרא"ש אין לשיבה און ער האט געבעטן פון מוהרא"ש אז די בחורים פון לשיבה זאלן קומען צו א לוו' צו באגלייטן א נפטר. מוהרא"ש האט יענעם געפרעגט אויב עס האנדעלט זיך פון א ספעציעלע לוו' פון א מת מצוה אז עס איז נישטא ווער עס זאל באגלייטן, אדער ער וויל פשוט אז עס זאל זיין מער מענטשן ביי די לוו'. יענער האט געענטפערט אז עס איז נא דא גענוג מענטשן, נאר ער קען באשטיין אז די בחורים זאלן אויך אהינקומען. מוהרא"ש האט אים געזאגט אז אויב אזוי זאל ער נישט מבטל תורה זיין פון די בחורים. חז"ל זאגן (שבת ק"ט): אז מען שטערט נישט די תינוקות של בית רבן פון לערנען, אפילו ווען עס האנדעלט זיך פון בויען דעם בית המקדש, און דעריבער איז דאך זיכער אין דעם פאל אז מען טאר זיי נישט שטערן פון לערנען אז זיי זאלן גיין צו די לוו'.
און דאן איז מוהרא"ש אריין אין א שמועס איבער דעם ענין אז דער עיקר כבוד פון א נפטר איז ווען ער האט די מלאכים וואס באגלייטן אים. ווען א מענטש האט געהאט שכל און ער האט אנגעפולט זיינע טעג און יארן מיט גוטע זאכן, ער

א מעשה אויף די פרשה

האמין בה' ונחשבה לו צדקה

אין די צייטן פון רבי'ן איז געווען א חשוב'ער איד וואס האט זיך באנוצט מיט קבלה מעשית; דער הייליגער אריז"ל שרייבט זייער שארף אז מען טאר נישט עוסק זיין אין דעם ווייל מיר זענען אלע טמאי מתים, מיר האבן נישט היינטיגע צייטן די אפר פרה אדומה, ממילא טאר מען זיך נישט באנוצן מיט דעם ווייל מען לייגט זיך אריין אין א ספנה (עיינ בסקר שיעור קדושה לרבי חיים ויטאל זצ"ל, חלק ג' שער ו').

למעשה איז געווען א איד וואס האט זיך נא באנוצט מיט דעם, און ווען חסידים האבן דערציילט איבער דעם פאר זייער רבי האט יענער רבי געזאגט מען זאל אים מאכן א 'משכנתא'; מען זאל אים ארום נעמען מיט א קלייד, צובינדן און אים גוט שלאגן וכו', די חסידים האבן געפאלגט זייער רבי און דער איד איז ממש אראפגעפאלן אין א שרעקליכע עצבות, מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, ער איז ממש נישט געווען ביי זיך. די משפחה זיינע האבן נישט געוואוסט וואס צו טון אים צו העלפן, זיי זענען ארום געלאפן צו אלע רבנים אבער קיינער האט אים נישט געקענט אויפהייבן פון זיין מרה שחורה, ביי זיי זענען געקומען צום רבי'ן. ווען זיי זענען אנגעקומען צום רבי'ן האט זיך דער רבי אנגערופן: "א קונץ אראפ צו ווארפן א איד? א קונץ איז אויפצוהייבן א איד", און דער רבי האט גערעדט מיט אים ביז ער איז ארויס פון זיין מרה שחורה און ער האט צוריק באקומען אלע זיינע מדרגות.

איך בעט דיר טייערער ברידער, קלאפ זיך נישט אראפ; עס איז נישט קיין קונץ זיך אראפצוקלאפן, עס איז נישט קיין חכמה ארום צו גיין מיט אן אראפגעלאזטער נאז. אויף יעדן איינעם גייט איבער שוועריקייטן; דער קונץ איז זיך אויפצוהייבן, דער קונץ איז צו קענען שמייכלען אפילו ווען עס גייט נישט ווי אזוי מען וויל, און אין דעם מעסט זיך דאס גרויסקייט פון א איד - "וויפיל ער דערהאלט זיך".

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, א): "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, להודיע פמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום", אברהם אבינו האט מען אויספרובירט מיט צען נסיונות און ער האט זיך דערהאלטן, ער איז נישט ארוועק געגאנגען פון די אמונה, און ער האט ווייטער מגלה געווען די אמונה פאר די גאנצע וועלט. "להודיע פמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום", דאס ווייזט אונז ווי ווייט אברהם אבינו איז געווען צום אייבערשטן; ער איז נישט ארוועק געגאנגען פון די אמונה אפילו ער איז דורך שווערע ביטערע נסיונות.

ווען דער אייבערשטער שיקט פאר א מענטש יסורים איז דאס נאר ווייל ער וויל זען צו וועם דער מענטש וועט זיך ווענדן; וועט ער קומען צו מיר, אדער ער וועט זוכן מענטשן אויף וועמען זיך צו פארלאזן, אדער נאר זוכן מענטשן וועם צו באשולדיגן אין זיינע פראבלעמען.

מוהרא"ש חזרט אן א שיעור מאל אין די בריוו וואס דער זוהר הקדוש זאגט (הקדמה, ד): "עדן טאג גייט ארויס א בת קול פון הימל וואס רופט אויס: "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא עד לא יתון הקא", ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל - ליכטיג, און פון ביטער - זיס? "מאן מנכון דמחפאן בכל יומא לנהורא דנהיר?" ווער ווארט יעדן טאג עס זאל ליכטיג ווערן? דער מענטש וועט האבן א חלק לעולם הבא. ווייל ווען א מענטש איז זוכה, ער מאכט פון זיין ביטער לעבן א זיס לעבן, פון זיין טונקלקייט מאכט ער ליכטיג; ער ווייסט אז אין די טונקלקייט איז באהאלטן דער אייבערשטער, אין די ביטערניש איז באהאלטן דער זיסער באשעפער - דער איד א צדיק.

א גוט ווארט

געב אכטונג נישט צו שרייען אין שטוב, עס זאל דיר נישט אנגיין וכו'; בפרט ערב שבת זאלסטו זיך איינהאלטן מיט אלע כוחות נישט צו ווערן בכעס. דער הייליגער חיד"א שרייבט אין ספר עבודת הקודש (מורה באצבע סימן ד, אות קמ) אז ערב שבת קומט דער שטן אין געדע שטוב און מאכט עס זאל אויסברעכן א מחלוקת צווישן מאן און ווייב, ווייל ער האט זייער מורא ווען די מאן און ווייב פארטרעגן זיך, בעיקר שבת קודש, ווייל ווען די מאן און ווייב פארטרעגן זיך און לעבן צוזאמען באהבה ושלום, דעמאלט האט ער נישט קיין שום שליטה אויף זיי און ער ווערט ארויס גערירן פון אזא סארט שטוב; דערפאר דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט קריגן, עס זאל גארנישט אנגיין און מען זאל זיך נישט בייזערן אויף געדע קלייניקייט וואס פאסירט.

(עצתו אמונה לך תשי"ח)

(עצתו אמונה מצודע תשע"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי גייט מען זיך אום מיט חתונה געהאטע קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, איך הער כסדר די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א פאר אינגעלייט, און דאס האט געטוישט אינגאנצן מיין לעבן צום גוטן. איך האלט שוין ב"ה ביים חתונה מאכן מיין ערשטע קינד בשעה טובה ומצלחת, איך האב געוואלט פֿרעגן אויב ס'איז שוין אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל געבן שיעורים אויך פאר עלטערע אינגעלייט, וואס מאכן שוין חתונה קינדער, ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט די איידעמער און שוודן, און אזוי ווייטער אלעס וואס מ'דארף וויסן ווען מ'מאכט שוין חתונה קינדער. איך וויל נישט שפעטער געווארן ווערן אז איך האב געמאכט טעותים.

א גרויסן יישר כח תשובה:
בעזרת ה' יתברך
יום ב' פרשת לך לך, ר' חשן, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. זאלסט נישט אויפהערן דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט מיט דיר, בפרט אויף דעם חסד אז דייע קינדער גייען אויטער די חופה. וויפיל צענדליגער און הונדערטער שטיבער שטייען און ווארטן אויף די מזלדיגע שעה צו קענען פירן די קינדער אינגער די חופה; דערפאר זאלסטו נישט אויפהערן דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די חסדים, און אים בעטן ווייטער פאר זיי און פאר אלע אידן. נעם די מדה פון אהרן הכהן, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות א. יא.): "היו מתלמידי של אהרן, אותה שלום ורוח שלום, אהרן הכהן האט געזוכט ווי ער קען מאכן שלום; דאס זאלסטו שטענדיג טון, פאר דיין זון זאלסטו שטענדיג זאגן: "דו האסט באקומען א טייערע ווייב וכו' וכו'", און פאר דיין טאכטער זאלסטו שטענדיג זאגן ווי צופרידן דו ביסט פון איר מאן. יעדעס מאל דו טרעפט דייע קינדער זאלסטו געדענקען צו געבן גוטע ווערטער פון איינעם אויפ'ן צווייטן, אזוי אויך זאלסטו רעדן שוין צו זיי פון זייערע עלטערן, זאג פאר דיין איידעם: "דו האסט א חשובע טאטע וכו'", אפילו ער האט דיר באגנעט ביי די חתונה, אזוי אויך זאלסטו זאגן פאר דיין שווער גוטע ווערטער אויף איר משפחה, אפילו מען האט זיך געאמפערט וכו', וועסטו זוכה זיין צו האבן נחת פון זיי.

דער עיקר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן פאר דייע קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן. מען האט אמאל געפרעגט א ברסלביער חסיד ווי אזוי ער האט מצליח געווען מיט זיינע קינדער, האט ער געענטפערט: "וואס מיינט איר, איך האב באקומען גוטע קינדער אזוי ווי מען רייסט אראפ אן עפל פון בוים? איך האב געדן טאג געוויינט צום אייבערשטן מיט טרערן, נאכדעם האב איך גענומען מינע טרערן און זיך אפגעווישט דעם פנים מיט די טרערן; איך האב געבעטן, רבונו של עולם, געב מיר ערליכע קינדער, זיי זאלן זיין גרויסע צדיקים, זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון עבירות וכו' וכו'".

דערפאר דארפן עלטערן געדענקען צו מתפלל זיין פאר די קינדער זיי זאלן זיין ערליכע אידן און אויפשטעלן ערליכע דורות, מען דארף בעטן דעם אייבערשטן סיי ווען די קינדער זענען נאך קליין און סיי ווען מען האלט שוין נאכ'ן חתונה מאכן, דורכדעם וועלן זיי זוכה זיין צו ערליכע קינדער און שפען פון זיי אסאך אידיש נחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.
(עצתו אמינה לך לך תש"פ)

האט פרובירט אריינצוכאפן ווי מער תורה און מצות, וואס פון דעם ווערן באשאפן פילע הייליגע מלאכים. דאן וועלן די הונדערטער און טויזנטער מלאכים אים באגלייטן ווען ער קומט ארויף אויף יענע וועלט.

און ספעציעל ווען א איד האט זיך צוגעוואוינט צו רעדן אסאך צום אייבערשטן. זאגט דער תנא דבי אליהו (פרק א') "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם מלוין אותו עד שעה שהוא נכנס לבית עולמו" - ווען א מענטש רעדט אסאך צום אייבערשטן, וועט דאס אים באגלייטן ביז ער וועט אנקומען אין גן עדן.

מיר קענען זיך נארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס רעדט צום אייבערשטן. יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט פון דעם באשאפן א מלאך וואס וועט אים באגלייטן אויף יענע וועלט און ער וועט אים אפהיטן די גאנצע וועג אז עס זאל אים נישט פאסירן קיין שום שלעכטס.

די לוי' פון מענטשן דא אויף דער וועלט איז נישט אזוי אינטערעסאנט, נישט דאס איז דער עיקר. פארקערט, דער רבי האט אמאל געזאגט אז אפילו א נפטר האלט זיך גרויס מיט א גרויסע לוי'. נישט פון דעם דארף מען מאכן אן עסק. מען דארף נאר זען זיך גוט אנצוגרייטן דעם גאנצן לעבן. מען דארף שטענדיג געדענקען אז עס וועט אמאל קומען א טאג וואס מען וועט דארפן פארלאזן די וועלט, און דאן וועט נאר זיין חשוב די מצות ומעשים טובים וואס מען האט אריינגעכאפט, און נאר זיי וועלן אים באגלייטן און העלפן אויף די גאנצע וועג. מוהרא"ש האט דערציילט אז אין די שטאט טעפליק האט געוואוינט א ברסלביער איד, מען האט אים גערופן ר' הערשקא, ער האט געוואוינט זיין גאנץ לעבן אין עפעס א צובראכן הייזקעלע, קיינער האט זיך נישט אומגעקוקט אויף אים, און מען האט אים געהאלטן פאר זייער א פשוט'ער מענטש.

איינמאל האט רבי אהרן קיבליטשער ז"ל גערופן זיין איידעם רבי לוי יצחק ז"ל אינמיטן די נאכט ביי חצות, און ער האט געזאגט אז ער זאל גיין צום עק שטאט דארט ווי רבי הערשקא וואוינט און ער זאל קוקן זיין עבודה וואס ער טוט יעצט ביי חצות.

אנקומענדיג אהין האט רבי לוי יצחק אריינגעקוקט און געזען ווי רבי הערשקא זיצט איבערגעבויגן אויף עפעס א ספר און ער לערנט מיט א געוואלדיגע ווארימקייט און געשמאק. רבי לוי יצחק האט געזאגט אז דער רושם וואס ער האט באקומען אין געבליבן ביי אים זיין גאנץ לעבן. ער האט געזען א איד וואס איז א פשוט'ער מענטש, ער וועט נישט באקומען קיין כבוד פאר זיין לערנען. ער זיצט אבער און לערנט די הייליגע תורה מיט אזא חשק און געשמאק.

ווען רבי הערשקא איז נפטר געווארן איז קיינער נישט געקומען צו זיין לוי'. ביי די לוי' האבן זיך באטייליגט נאר דריי מענטשן. רבי אהרן קיבליטשער מיט זיין איידעם רבי לוי יצחק און נאך א איד. רבי לוי יצחק האט זיך געוואונדערט פארוואס קיינער איז נישט געקומען צו די לוי', ער האט זיך דאך יא געוואוסט אז דער איד איז בכלל נישט געווען אזא פשוט'ער איד. האט אים זיין שווער באוואוינט און געזאגט אז עס מאכט נישט צופיל אויס וויפיל מענטשן עס זענען דא יעצט אויטן ביי די לוי'. ווען דער רבי הערשקא קומט אבער ארויף אויבן אויף יענע וועלט, וועט ער האבן גענוג און נאך באגלייטערס. די צענדליגע טויזנטער מלאכים וועלכע זענען באשאפן געווארן פון די פילע מצות וואס ער האט אריינגעכאפט, און בעיקר פון די ליכטיגע נעכט וואס ער איז געזיגן און געלערנט און גערעדט צום אייבערשטן. די לוי' דארט אויבן, דאס איז דער עיקר וואס איז אינטערעסאנט.

ווען עס קומט אויס פאר א מענטש צו גיין צו א לוי', איז דאן די צייט וואס ער דארף זיך איבערקלערן און געדענקען דעם פלאך וואו יעדער מענטש קומט צום סוף אן. און דאס זאל אים שטארקן אנצופירן זיינע טעג און יארן מיט גוטע זאכן, אז ער זאל האבן מיט וואס ארויפצוקומען אויף יענע וועלט. ווען מען פירט אן ארון פון א נפטר וואס האט אויסגענוצט די צייט אין זיין לעבן, ווען דאס נישט א פשוט'ער ארון, נאר דאס איז אן ארון הקדש, א הייליגער ארון וואס איז אנגעפולט מיט פילע הייליגע ספרים וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען זיין גאנץ לעבן.

דער צדיק רבי צבי אלימלך מבלאזשויב ז"ע, דער "צבי לדיק", פלעגט אסאך זאגן משניות. איינמאל איז אריינגעקומען צו אים אן עלטערער חסיד, יענער איז נאך געווען ביי זיין טאטע'ן, דער הייליגער רבי דודל דינובער ז"ע דער זון פונעם הייליגן "בני יששכר" ז"ע, און דער חסיד האט געזען ווי דער צדיק זיצט און זאגט משניות.

פאר דעם חסיד איז דאס נישט געפאלן, און ער האט זיך אנגערופן מיט א שטיקל גרינגלעצונג: "איר זענט אויך שטענדיג פארנומען מיט משניות?" ווען דער צדיק האט געהערט די ווערטער האט ער אנגעהויבן קלאפן מיט די פינגער און געזאגט: "אוי אוי, באלד קומט שוין דער מיט די טויזנט אויגן..."

דער חסיד האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן, האט אים דער צדיק אנגעהויבן מסביר זיין און אראפלייגן די שרעקליכע פחד און שרעק וואס עס כאפט א מענטש אין זיין לעצטער טאג ווען עס קומט צו אים דער מלאך המות מיט די טויזנט אויגן. אזא שרעקליכער פחד אז די נשמה פליט אים ארויס פון דעם אליין. און ער האט אויסגעפירט: "אבער דורך משניות קען מען געראטעוועט ווערן פון אים! נו, זאל איך נישט לערנען און זאגן אסאך משניות?!"

מענטשן ווייסן אז מען קען לערנען משניות לעילוי נשמת א נפטר, ווען א איד גייט אוועק פון די וועלט, נעמט זיך יעדער אנטער א מסכתא משניות וואס מען וועט לערנען לעילוי נשמתו. מענטשן ווייסן אבער נישט אז מען קען אויך לערנען משניות פאר די אייגענע נשמה. "משנה" איז די אותיות "נשמה", און אויב קען דאס העלפן און דערהייבן א צווייט'ס נשמה, קען עס זיכער אויפהויבן און הייליגן די אייגענע נשמה. פארוואס זאל א מענטש ווארטן ביז ער וועט אוועקגיין פון דער וועלט און ער וועט דארפן האבן גרויס רחמים אז איינער זאל טאקע לערנען משניות פאר אים? ווען א מענטש האט שכל ווארט ער נישט ביז דעמאלט, נאר ער לערנט אליינס משניות צו מאכן אן עלוי פאר זיין אייגענע נשמה, און אזוי דארף ער נישט צוקומען צו יענעם טובות.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, נאר ער כאפט אריין ווי מער תורה, ווי מער מצות און גוטע זאכן אויף די וועלט, ווייל נאר דאס וועט אים באגלייטן אויף שטענדיג סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ד' ערך לוי' וחלק ט"ז ערך מת מצוה)

שאלות ותשובות ברסלוב

ווי אזוי טרעפט מען א שידוך ביי די פערציג יאר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, מיין לעבן איז מיר ממש אינגאנצן צעריסן און צעפליקט. איר זענט נאך אזוי יונג און איר האט שוין זוכה געווען חתונה צו מאכן א זון, און איר בין שוין פערציג יאר אלט און איר האב נאכנישט חתונה געהאט.

ווען איר בין געווען יונג האב איר זיך זייער געקלויבט שידוכים, איר האב אפגעזאגט געדע שידוך, קיין איין שידוך איז מיר נישט געפאלן. מיינע עלטערן האבן אזוי שטארק געוואלט אז איר זאל חתונה האבן, אבער איר האב זיך נישט געקענט אויסקלויבן א גוטן שידוך, און יעצט זענען מיינע עלטערן שוין נפטר געווארן, און מיין הארץ גיסט בלוט אז איר האב זיי אזוי שטארק מצער געווען, אז איר האב נישט חתונה געהאט ווען זיי האבן נאך געלעבט.

פון אינדריסן זע איר אויס ווי א געלונגענער מענטש, איר זע אויס פיל יונגער ווי איר בין פאמט, אבער איבערווייניג איז מיין הארץ צעשיטטן און צעריסן פון יסורים, איר בין זייער צעבראכן, און איר קען נישט אויפהערן צוריק טראכטן פון די טעותים וואס איר האב געמאכט אין לעבן.

דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז זייענדיג אין אומאן האט מיר א מפיו געגעבן צוויי קונטרסים פון מוהרא"ש, "ישועתך קרוכה" און "תפסיקו לדאג", און די קונטרסים זענען ממש מיין לעבן, און דעם וואלט איר שוין זיכער געכאפט און הארץ אטאקע. ס'איז מיר אינטערעסאנט אז דווקא די קונטרסים פון וואס איר האב אזויפיל חזק געמאכט און גערעדט קעגן דעם, דווקא זיי זענען מיר יעצט אזוי שטארק מחזק אין לעבן, איר דארף זיכער גיין צו מוהרא"ש ציין אים איבערצובעטן.

א גרויסן יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איר האב צעהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש זכרונו לברכה האט אזויפיל געשריבן פאר בחורים און מיידלעך אז זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון דעם פיינט וואס רופט זיך: "צייט", אזוי ווי עס גייט דער מאמר החכם: "הנהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", מען זאל אכטונג געבן אויף די צייט איר צי היטן ווייל עס גייט אריבער זייער שנעל, און אז מען וויל נישט אוועק לייגן די גאונה, נאר מען קלויבט זיך און מען קלויבט זיך, - ביז מען כאפט זיך איז מען שוין פארעלטערט וכו'.

ווען עס קומט צו טון א שידוך דארף מען געדענקען וואס תכמינו הקדושים זאגן (תכמת 30): "נחות דרבא נסיב איתתא", גיי אראפ א מדרגה וועסטו טרעפן דיין שידוך; בדרה כלל איז א מענטש א בעל גאונה וכו', עס פאסט אים נישט צו נעמען שידוכים וואס מען טראגט אים און ער מאכט אלעס אוועק זאגנדיג: איר דער גרויסער חכם וועל נעמען דאס? איר דער שיינער מענטש, דער קלוגער מענטש וועל חתונה האבן מיט זאגנדיג? אזוי דרייט מען זיך ארום וכו' זוכנדיג א שידוך וואס איז נאך נישט געבוירן געווארן; מען זוכט און מען זוכט, מען גייט ארויס זיך טרעפן וכו' אלץ מיט די כוונה אז אפּשר וועט מען טרעפן א פלה וואס וועט קומען צו רייטן אויף א ווייסע פערד מיט אנגעפליטע זעק מיט געלט וכו', מען ווארט עס זאל געבוירן ווערן אזא פארשוין און מען כאפט נישט אז ביז דערווייל גייט אריבער אסאך צייט, און פלוצלינג דערזעט מען זיך פארעלטערט...

אז מען טראגט דיר אן א שידוך זאלסטו גלייך נעמען דעם שידוך און אויפשטעלן דורות, מקיים זיין דעם ווילן פונעם אייבערשטן וואס האט אונז געהייסן חתונה האבן און ברענגען קינדער. אז מען האט נישט חתונה איז דאס זייער א שרעקליכע זאך, דער מחבר הייבט אן די ערשטע סעיף אין חלק אבן העזר פון שולחן ערוך מיט די הלכה: "חייב כל אדם לישא אשה כדי לפרות ולרבות", יעדער איד איז מחויב חתונה צו האבן מיט א פרוי כדי צו האבן קינדער, "וכל מי שאינו עוסק בפריה ורבייה כאלו שופך דמים וממעט את הדמות", און ווער עס האט נישט חתונה, ער איז נישט מקיים די מצוה פון פריה ורבייה איז אזוי ווי ער וואלט ווען געהרג'ט מענטשן און פאראגסן זייער בלוט, "וגורם לשכינה שתסלק מישראל", און ער ברענגט אז די שכינה זאל נישט זיין מיט די אידן; חז"ל פון דעם וואס עס פעלט אים די אלע גוטע זאכן וואס מען איז זוכה ווען מען האט חתונה, אזוי ווי דער קמ"א זאגט דארט: "וכל מי שאין לו אשה שריי בלא ברכה בלא תורה כו', ולא נקרא אדם, וכל מי שישא אשה עוונתו מן המאמר (משלי י"ח, כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מאת ה'".

אז דו האסט מבנה געווען א צדיק וואס האט זיך מאכט נפש געווען זיין גאנץ לעבן פארן אייבערשטן און פאר אירדישע קינדער, דו האסט חזק געטראכט און גערעדט אנטקעגן אים, דארפסטו תשובה טון תשובת המשקל, נעמען די קונטרסים און ספרים און דאס פארשפרייטן פאר אנדערע. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (צערו אמונה נח תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 200-845-7132

BreslevCenter.com/answers

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (מד)

אין קורצן פון פריער: דער רבי נעמט א שייף פון שטאט אדעס קיין איסטאנבול אויפ'ן וועג צו ארץ ישראל.

ו

נאכן ריין פיר טעג, האט די שייף געאנקערט ביים בארטן אין איסטאנבול. זיי זענען געבליבן זיצן נעבן ים, ווייל זיי האבן נישט געוואוסט וואו צו גיין, מ'האט נישט געקענט דערקענט דארט א חילוק צווישן א איד און אן אראבער, און פרעגן איז אויף נישט געווען קיין עצה, ווייל זיי האבן נישט געקענט די שפראך.

זיי האבן געזוכט איינעם וואס קען ביידע שפראכן וואס זיי קענען העלפן איבערזעצן און רעדן פאר זיי, און דער אייבערשטער האט זיי צוגעשיקט איינעם וואס האט זיי גאר אסאך געהאלפן. זיי זענען געגאנגען מיט אים און יענער האט זיי געדרינגען א גוטע אקסניא אין שטאט, אינעם געגנט מיט'ן נאמען גאליטא, [איסטאנבול איז איינגעטיילט אין דריי געגנטער, און גאליטא איז אויפ'ן מערב-צפון זייט פון שטאט], אבער נאכן זיין אינעם אקסניא פאר א שעה צוויי האט דער רבי געזאגט אז ער וויל נישט בלייבן דארט, האט דער אייבערזעצער געפרעגט, "אפּשר איז גוט פאר איר צו זיין אינעם הויפט טייל פון איסטאנבול? דארטן וואוינט דער סולטאן מיט די גאנצע מלוכה, און דארט טארן נישט אריינקומען קיין פאר-פעלקער, נאר מענער מעגן זיך דארט געפונען", האט דער רבי געזאגט אז דארט איז זיכער זייער גוט, און זיי זענען דארט אהינגעגאנגען. [דארט איז די אלט-שטאט פון איסטאנבול, אויף מערב-דרום זייט פון שטאט]. דער רבי איז טאקע געבליבן דארט איינשטיין, ס'איז אים זייער געפאלן דאס פלאץ.

ו

די איינוואוינער האבן געזאגט פאר'ן רבי'ן אז ס'איז דא זעצט דארט אין שטאט א משולח פון ארץ ישראל, און אויף צוויי מענטשן פון חוץ לארץ וואס זענען געצט אויפ'ן וועג צוריק פון ארץ ישראל. ווען דער רבי האט דאס געהערט האט ער געזאגט פאר זיין פאגלייטער ר' יצחק, "איר ווארן זיך אן אז דו זאלסט פאר קיינעם נישט אויסזאגן ווער איר בין, ווען מ'וועט זיך נאכפרעגן אויף מיר זאלסטו גארנישט אויסזאגן וועגן מיר".

ו

ווען זיי האבן זיך געטראפן, האט איינער פון די צוויי מענטשן גלייך דערקענט דעם ר' יצחק וואס איז געפארן מיט'ן רבי'ן, און ער האט אים געפרעגט, "וואס טוטסטו דא?", האט ער געענטפערט, "איר פאר מיט דעם אינגערמאן קיין ארץ ישראל", האט ער אים ווייטער געפרעגט, "ווער איז ער?", האט ער געענטפערט אז ער האט א בילעט פונעם קארדאן פון די עקסטריווישע מלוכה, ער האט אבער נישט געוואלט אויסזאגן ווער דער רבי איז, אזוי ווי דער רבי האט אים אנגעווארנט.

ו

די מענטשן האבן אנגעהויבן טראכטן אז דער רבי פארט פונעם קארדאן צו מאכן א מחלוקת אויפ'ן הייליגן צדיק רבי אברהם קאליסקער זי"ע און זיינע חסידים. ווייל דעמאלט האט געברענט א גרויסע מחלוקת צווישן די חסידים פון רבי אברהם קאליסקער זי"ע און די חסידים פונעם בעל התניא זי"ע, און זיי האבן חושד געווען אז דער רבי איז א געדרינגער שליח פון די מלוכה צו מאכן א מחלוקת אויף רבי אברהם קאליסקער זי"ע אין ארץ ישראל. דער טעות איז זיי אזוי שטארק אריין אין קאפ, אז זיי האבן שוין געהאט גרויסע ראיות אויף דעם, ס'האט זיך זיי געדאכט אז דער רבי איז געשיקט געווארן דורך אסאך מענטשן צו מאכן א מחלוקת.

זיי האבן אנגעהויבן אויספארשן ר' יצחק אויב ער האט מיטגענומען עפעס בריוו קיין ארץ ישראל, האט ער געזאגט אז נישט. זיי האבן אים געפרעגט, "פארוואס פארט ער קיין ארץ ישראל?", האט ער געזאגט אז ער ווייסט נישט זיינע פונות.

זיי האבן זיך שוין נישט געוואלט פארלאזן אויף ר' יצחק, זיי האבן גע'טענה'ט אז ער נארט זיי אויס, זיי האבן אים געזאגט, "אפילו מיר קענען דיר פון אמאל פאר אן ערליכער איד, יעצט ווייסן מיר שוין אבער נישט אויב דו ביסט נאכאלץ ערליך".

זיי האבן אים געפרעגט, "האסטו געפרעגט דיין רבי'ן, רבי נחמן פון מעדוועד'יקע [דאס איז געווען דער הייליגער רבי אליין], אויב דו <<<<<<

זאלסט מיטפארן מיט דעם מענטש? האט ער געענטפערט אז יא, זיי האבן אים אָבער נישט געלויבט, זיי האבן באשלאסן מיט א שטארקייט אז דער רבי איז אַ שלעכטער מענטש וואס פאָרט קיין אַרץ ישראָל נאר צו מאַכן מחלוקת.

ר

זיי זענען געגאנגען צום רבי'ן אליין אים אויסצופרעגן ווער ער איז, פון וואו ער קומט, פון וועלכע משפחה ער איז; ער האט זיי אָבער גאַרנישט גענוואלט אויסזאָגן. זיי האבן פרובירט מיט אלע חכמות און וועגן ארויסצופאקומען פון רבי'ן עפעס אַ ווארט וואס מ'זאל פון דעם קענען כאפן ווער ער איז, ער האט אָבער אלעס געענטפערט מיט חכמה און זיי האבן גאַרנישט געקענט פארשטיין, ער האט זיי אזוי שטארק פאַרדרייט דעם קאפ, אז זיי זענען שוין געווארן אינגאנצן צעמישט.

עדעס מאל האט זיי זיך געדאכט אז ער איז א צווייטער; איינמאל האבן זיי אים געפרעגט אויב ער איז א פֿהן, און דער רבי האט געזאָגט אז יא, אַ טאָג שפּעטער האבן זיי אים פֿלוצלינג געפרעגט אויב ער איז אַ ישראָל, און ער האט ווידער געענטפערט אז יא. האבן זיי אים צוריק געפרעגט, "נעכטן האסטו דאָ געזאָגט אז דו ביסט אַ פֿהן, ווי אזוי זאָגסטו יעצט אז דו ביסט אַ ישראָל?", האט דער רבי זיי געענטפערט, "פֿהן איז די מדה פון חסד, און ישראָל איז אַן אַנדערע מדה, און איר האב פֿרוף ה' ביי דע מדות". זיי האבן אים געזאָגט אז זיי זענען זיכער ביי זיך אז ער איז פון די חולקים, נאר ער וויל נישט אויסזאָגן ווער ער איז, און זיי האבן אים אָנגעהויבן זייער פּיינט צו האבן, זיי האבן אים זייער אסאך פארשעמט מיט אלע סארט בייזנות, זיי האבן אים געהאלטן אין איין שעלטן מיט קללות נמרצות פאר אסאך טעג, און רוב בייזנות איז געקומען פון איינעם פון די צוויי מענטשן.

דער רבי האט זיך אָנגעהויבן בעטן ביי זיי, "דאס זאלט איר וויסן אז איר וועל אייך זיכער נישט אויסזאָגן מיין עיקר כוונה פארנוואס איר פאר קיין אַרץ ישראָל, איר האב דאס פאר קיינעם נישט אויסגעזאָגט, מלבי פלומי לא גלית, פון דעסט וועגן איז אָבער גוט אז מיר זאלן זיך פארטרעגן אינאיינעם, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד (ההלים ק"ג, א). אפילו אויב איינער ווייסט נישט די כוונות פונעם צווייטן".

זיי האבן געזאָגט פאר'ן רבי'ן אז אויב ער וועט אויסזאָגן זיינע אַמת'ע כוונות מיט'ן פארן קיין אַרץ ישראָל, קענען זיי אים טון גרויסע טובות, דער רבי האט זיי אָבער געזאָגט, "איר דארף נישט קיין טובות פון אייך, און איר וועל אייך פֿשוים אופן נישט אויסזאָגן מיין כוונות. פארקערט, אויב ווילט איר קענט איר באקומען טובות פון מיר".

האבן זיי געענטפערט פאר'ן רבי'ן, "איר רעדט מיט אַזא ברייטע סארט שפּראַך ווי די גרויסע רבי'ס, אַ שטייגער ווי רבי פֿרוף [רבי ר' ברוך פון מעזיביזש זי"ע, דער אייניקל פון בעל שם טוב זי"ע], און רבי שלום [רבי שלום שִׁכְנָא פון פֿראהביטש זי"ע, אן אייניקל פונעם מגיד פון מעזריטש זי"ע], און רבי נחמן [דער הייליגער רבי אליין], וואס זיי רעדן אסאך מאל גרויסע זאכן פֿלשוֹן נחמך. דו ביסט אָבער זיכער נישט איינער פון זיי, ווייל עס זעט אויס אז דו ביסט פון די חולקים אויף רבי אַבְרָהָם קאַלישקער זי"ע".

פֿאַרנעמיג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שְׁעֵלַת הַצִּדִּיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

דער ראש ישיבה שליט"א

באזוכט אין קרית ברסלב ליבערטי

די וואך דינסטאג האט דער ראש ישיבה שליט"א זיך ארויסגעלאזט גאר פרי פארטאגס פון שטאט צו באזוכן דעם שטעטל קרית ברסלב אין ליבערטי, דער ראש ישיבה שליט"א איז אנגעקומען אין בית המדרש אין שטעטל זעקס אויגער אינדערפרי, בשעת דער ארטיגער כולל בוקר איז געווען פול מיט אינגעלייט וואס האבן געלערנט פלייס, פון וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט זייער הנאה געהאט, און די אינגעלייט האבן זיך זייער געפריידט צו די פלוצלינגדיגע באזוך פונעם ראש ישיבה שליט"א. דערנאך האט מען געדאווענט צוזאמען, און נאכן דאווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט א בלאט גמרא און דערנאך ארום גערעדט שטארקע יסודות וויאזוי עלטערן און מלמדים דארפן רעדן צו קינדער.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א באזוכט די קינדער אין חדר, דער ראש ישיבה האט געשמועסט מיט די טייערע קינדערלעך, דער ראש ישיבה האט געפרעגט די קינדער, "ווער ווייסט וויאזוי דער הייליגער רבי איז געווארן רבי?" און דער ראש ישיבה האט אויסגעפירט, "ווייל ער האט אסאך גערעדט צום אייבערשטן". און דערנאך האט ער געבעטן יעדעס אינגל זאל דערציילן א "מעשה פון תפלה", ווי ער האט געהאט א פראבלעם, און ער האט געבעטן דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט געהאלפן. און דערנאך האבן די קינדער שוין געזינגען צוזאמען מיט'ן ראש ישיבה.

דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א געגאנגען באזוכן די קלענערע מיידלעך אין בית פינא סקול, ער האט גערעדט צו זיי הדרה וויאזוי זיך צו פירן ערליך און מאכן א נחת רוח פאר'ן אייבערשטן, און אזוי אויך זען צו פאלגן די לעיערנים אלעס וואס זיי הייסן, אויך האט די ראש ישיבה שליט"א ארומגערעדט איבער די שיינקייט פון גיין אנגעטון צניעות'דיג, און ווי דעם הייליגן רבי'ס מאמע - וואס די סקול טראגט איר נאמען - איז געגאנגען אנגעטון מיט א געוואלדיגע צניעות פון וואס מען דארף זיך אפלטענען פאר אונז אויך.

דער ציבור אנשי שלומינו אין שטעטל האבן געהאט א שטארקע חיזוק פונעם באזוך. **בנים אתם לה' אלוהיכם!**

שיינע בר מצוה אין בית המדרש

דעם פאראנגענעם מיטוואך פרשת נח איז פארגעקומען א הערליכע שמחת בר מצוה אין ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב אין וויליאמסבורג, ווען ה' יעקב יוסף נ"י בן מו"ה ראובן ברוך סאלי ה"ו איז אריין לעול התורה והמצוות. דער קלוגער בחור איז פון די תלמידים פון די הייליגע ברסלבע תלמוד תורה אין וויליאמסבורג, וואו מען לייגט אריין אין די קינדער אז דער עיקר אין לעבן איז נאר תורה ומצוות און מעשים טובים, און נאר אז מען לעבט מיט'ן אייבערשטן וועט מען האבן א גוטע לעבן, מען דארף זוכן צו געפעלן נאר פאר'ן אייבערשטן, און אים קען מען צופירדן שטעלן, און מענטשן קען מען צוויי נישט צופירדן שטעלן.

דערפאר איז ביי די קינדער א בושא צו פראווען א בר מצוה אויף אן אזוי גערופענע "נארמאלע" וועג, אין א זאל, מיט א קעטערער, מיט מינישורס און מוזיק א.א.וו. וואס בסך הכל וועט מען זיך קענען איינרעדן אז מען וועט ווערן ארויפגעקוקט ביי די חברים, אבער פון די אנדערע זייט וועט מען צאפן דאס בלוט פונעם טאטן וואס דארף אויסבלויזן מיט שווערע חובות פאר זיין תכשיט'ל. וואס דערמיט איז מען ר"ל עובר אויפ'ן באפעל פון אייבערשטן "כבוד את אביך ואת אמריך".

די טייערע קינדער וואס לעבן מיט'ן אייבערשטן בעטן זייערע עלטערן אז זיי זאלן מאכן זייער בר מצוה וואס פשוטער און וואס קלענער, ווייל זיי זענען גענוג פרייליך בלויז מיט דעם וואס זיי ווערן שוין מחויב במצוות, זיי הייבן אן צו לייגן תפילין א.א.וו. און זיי זענען העכסט צופירדן מיט'ן פראווען א בר מצוה אין בית המדרש בחנם.

דער טאמע פונעם בר מצוה בחור האט זיך באדאנקט פאר'ן ראש ישיבה שליט"א און געזאגט אז דאס פראווען די בר מצוה אין בית המדרש אנשטאט אין א זאל מיט אלע צוגעהערן האט אים געשפארט איבער זיבן טויזנט דאלער.

ומשפע מצות תפיליו יתמשך עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קודש!

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

בארא פארק - החתן ארי פיש הי"ו, צו זיין שמחת החתונה למזל טוב
באווארפן שב"ק פ' לך בביהמ"ד קהל בני תורה צאנז
369 Dahill Rd. חתונה ג' וירא אין זאל "כרם מנחם"
5401 Ft. Hamilton Pkwy
שמחת חתן וכלה בשעה 9:30

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר **מו"ה יואל פארקאש שליט"א**
 גבאי בית המדרש "היכל הקודש" קרית יואל

צו די שמחת בר מצוה פון זיין בחור נפתלי הערש נ"ו למזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר **מו"ה ראובן בירענבוים הי"ו**

צו די אפשערן פון זיין זון נחמן חיים נ"ו למזל טוב

מו"ה ישראל משה גאלדמאן הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערס צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** מיר וועלן פרובירן בעדיה. עס צו שיקן צו אייך אחיים.

טייערע בחורים,

הויבט אן דעם זמן מיט א פרישקייט, הערט די הערליכע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א אויף **פתיחת הזמן** **212-444-9191** **2,1,6,1**

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 212-444-9169 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 212-444-9191 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361

< BreslevCenter.com >